

Keld Albrechtsen (EL):

Tak for svaret! I virkeligheden erkender ministeren jo i sit svar, at den kontrol, der er, det, ministeren kalder dokumentkontrollen, i virkeligheden ene og alene bygger på tilliden til producenterne. Vi har ingen reel mulighed for at gennemføre en egentlig kontrol, og vi har ikke udsigt til, at en sådan kan indføres i lang tid fremover, fordi sagen afventer EU's bureaukrati.

Derfor vil jeg godt spørge ministeren, om hele grundlaget for mærkningen af genprodukter dermed i virkeligheden falder til jorden. Derfor er det, jeg spørger ministeren, om ikke det, vi er på vej ud i, i virkeligheden er dybt uforsvarligt. Og jeg vil godt spørge ministeren, om det ikke indebærer, at vi må kræve et moratorium, altså et forbud mod udstedelse af godkendelser til gensplejsede produkter, for det, som der her er lagt op til, er jo altså noget, som vil føre til, at forbrugerne i realiteten ikke kan stole på den mærkning, der kommer til at være i butikkerne.

Fødevarerministeren (Henrik Dam Kristensen): Jamen jeg er ikke enig med spørgeren i, at en dokumentkontrol ikke kan fungere. Vi bruger i dag dokumentkontrol på en række områder, bl.a. når det gælder økologien. Rent faktisk må jeg sige til hr. Keld Albrechtsen: Vi kæmpede et langt stykke af vejen for, at dokumentkontrol også skulle være indgået i den endelige EU-beslutning på det her område, fordi vi har erfaring med, at det ikke er en dårlig kontrolforanstaltning at have. Så jeg synes netop ikke, man kan bruge det afsæt, at med dokumentkontrol er vi på Herrens mark. Jeg vil næsten vende det om og sige tværtimod.

Når det gælder et moratorium, må jeg sige, at på et overordnet plan er det jo sådan set indgået imellem en række organisationer og miljø- og energiministeren, og det gælder så for nogle områder. Man vil ikke kunne gøre det i forhold til fødevarerne i butikkerne, da der jo er en række produkter, som er godkendt og dermed er i handelen, så derfor ville et moratorium på det område, som jeg ser det, i realiteten bare være et slag i luften, som ikke ville kunne administreres efterfølgende.

Keld Albrechtsen (EL):

Så vil jeg godt spørge ministeren: Der er selvfølgelig områder, hvor der er dokumentkontrol, f.eks. vedrørende økologi, men forskellen er jo –

det vil jeg godt bede ministeren bekræfte – at hvis man får mistanke om, at en økologisk producent overtræder reglerne, så kan man jo altså gå ud i virkelighedens verden og kontrollere det, så kan man foretage en inspektion f.eks., og så kan det føre til en politisag, hvis det viser sig, at dokumentoplysningerne er forkerte.

Men er det ikke korrekt, at i de sager, der vedrører genmodificerede organismer, har vi bare dokumenterne, og hvis vi ikke tror på dokumenterne, så er det bare ærgerligt, for vi har ingen mulighed for at gå ud og kontrollere, om det, der står i disse dokumenter, er rigtigt eller ej?

Fødevarerministeren (Henrik Dam Kristensen):

Uden at jeg skal gøre mig til ekspert på dette område, må min umiddelbare reaktion være, at jeg har meget vanskeligt ved at se, hvad forskellen skulle være på, om man har den ene eller den anden form for dokumentkontrol.

Vi har jo regler for, hvordan tingene skal mærkes, når det gælder GMO-produkter, og de er, at hvis det ikke er målbart, altså hvis man overhovedet ikke kan måle nogen forskel, hverken via en proteinanalyse eller via en DNA-test, ja, så skal der ikke mærkes, men ellers skal der mærkes. Så reglerne på det område er jo sådan set klare nok.

Men til det mere specifikke må jeg måske nok, da det er meget fagligt, melde pas her fra salen i dag. Men min reaktion er: Hvad skulle forskellen i realiteten være på en dokumentkontrol, når vi taler om GMO, og når vi taler om økologi, eller når vi taler om alt muligt andet for den sags skyld.

Keld Albrechtsen (EL):

Så vil jeg godt spørge ministeren: Hvordan får vi så afklaret det spørgsmål, jeg stiller, for det er jo unægtelig et meget væsentligt spørgsmål?

Hvis det er sådan, at vi her har en dokumentkontrol, der ikke kan følges op af en egentlig indholdsmæssig kontrol, altså målinger, fordi man ikke har nogen plan for et egentligt kontrolprogram – det erkender ministeren jo i sit svar til mig – jamen så er det da en anden situation end den, der f.eks. er på økologiens område, hvor man kan sende politiet ud at lave en sag på en overtrædelse på baggrund af en konkret undersøgelse på stedet, der f.eks. viser, at den pågældende landmand har brugt sprøjtemidler i bedriften i strid med reglerne i økologiforordninger osv. Jamen så er det altså